

адвоката - адвокатське досє, рахунок в банку - банківський рахунок, договірна відповідальність - відповідальність за договором. Не всі варіативні словосполучки, що використовуються у юридичних текстах, є взаємозамінними, пор.: правова система (сукупність різнорідних, стійких та динамічних правових явищ, що перебувають у взаємних стосунках для здійснення правопорядку суспільства) - система права (частина правової системи, яка складається з взаємозалежних норм, розподілених за галузями, підгалузями, інститутами).

Саме тому вважаємо, що проблема синонімії в юридичній термінології особливо актуальна і є наслідком неупорядкованості та неуніфікованості юридичної термінології.

ПАМ'ЯТАЄМО МИНУЛЕ ЗАРАДИ МАЙБУТНЬОГО

Хворостяна І.Е., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: д.і.н, ст.н.с., професор кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін ННПП НАВС Павленко В.В.

Виховання патріотичних почуттів одне із основних завдань майже кожного покоління, оскільки саме ця риса робить громадян, особливо молодь, справжніми творцями української державності. Особливо насичений героїчними подвигами період Великої Вітчизняної війни. Відтак висвітлення героїчного минулого нашого народу в буремні воєнні роки завжди буде актуальним.

У даній публікації ставиться мета на яскравих прикладах розкрити мужній спротив фашистським загарбникам жителів Васильківщини - земляків авторки. На основі архівних документів, зокрема матеріалів Васильківського історико-краєзнавчого музею, Музею авіації при Національному авіаційному університеті України, преси того періоду, а також спогадів ветеранів Великої Вітчизняної війни та дітей війни авторка намагається висвітлити героїчне минуле пересічних громадян. А саме зосереджується увага на подіях, які торкалися початку війни, років окупації її малої Батьківщини - Васильківщини та звільнення її від німецьких окупантів.

Величний і тернистий шлях пройшли містяни Василькова протягом століть, десятиліть. Одне із найтяжчих випробувань випало на їхню долю у роки Великої Вітчизняної війни.

Поштовхом для дослідження цієї теми стало те, що вулиці поряд із будинком, де я живу, носять імена Миколи Бурки, Миколи Кривова, Павла Кітченка. У Василькові ціле військове містечко назване ім'ям Володимира Лавріненка. З уроків історії знаю, що вони захищали і визволяли наше місто. Відтак мені захотілося більше дізнатися про героїв війни та дослідити їхні подвиги.

Працюючи з архівними документами, підшивками газет тієї доби «Правда України», «Комсомольська правда», я дізналася, що вже на світанку 22 червня 1941 року німецька авіація бомбардувала Київ і область, в тому числі й Васильків. А вже 23 червні в області було оголошено військовий стан і мобілізацію на фронт.

31 липня 1941 року місто окупували німці, які почали встановлювати так званий «новий порядок». Стогнала земля Васильківщини від фашистів

понад два роки. Кривавий терор і геноцид, спустошення і грабування, знищення матеріальний та культурних цінностей, примусова рабська праця і дикий глум над людською гідністю - так утверджувався «новий порядок» на моїй землі.

Матеріали Васильківського історико-краєзнавчого музею та Музею авіації при Національному авіаційному університеті України, а також газета «Відродження», що випускалася німцями на окупованій землі Київщини, дали мені змогу відтворити жахливу картину фашистської окупації.

У місті було спалено більше ста будинків, зруйновані приміщення трьох шкіл, агрошкола, бібліотеки і кінотеатр. Розстріляно і замучено близько 237 тисяч мирних жителів області, з них 867 васильківчан. Близько 276 тисяч чоловік вивезено в неволю до Німеччини, з них більше 4 тисяч юнаків та дівчат Васильківщини.

Проти цих агресивних, загарбницьких дій активно виступило населення України, зокрема й рідної мені Васильківщини. Рух опору мав головні два напрямки: саботаж розпоряджень окупаційної влади місцевим населенням (намагання не працювати на захоплених окупантами промислових і сільськогосподарських підприємствах, ухил від вивезення на роботу до Німеччини), а також організований комуністичним підпіллям партизанський рух.

Проте практичне формування партизанських загонів супроводжувалося значними труднощами. На початку війни вони діяли хаотично, були не чисельними та неорганізованими, погано озброєними, не мали засобів зв'язку та необхідних матеріально - технічних засобів.

В ході війни форми і методи партизанської війни суттєво змінювалися й вдосконалювалися. Як приклад можна навести партизанський рейд під командуванням Сидора Ковпака, здійснений від Путивля до Карпат.

Відносно руху опору фашистському режиму на Васильківщині, то я можу розповісти про один яскравий епізод, який став мені відомий в результаті спілкування із Валентиною Дуб - внучкою одного із активістів цього руху - Костянтина Кравченка. Ця колишня жителька станції Васильків І (а зараз киянка) розповіла про трагічну долю свого діда, вже згаданого Костянтина Кравченка, який до Великої Вітчизняної війни обіймав посаду голови селищної ради села Плисецького, що на Васильківщині.

Це село розкинулося вздовж залізничної магістралі Південно - західної залізниці (за 15 км. від Василькова) й було оточене лісами. Маючи можливість непомітно проникнути до залізниці, мешканці цього села пошкодили залізничну колію, щоб таким чином затримати перевезення фашистами військової техніки і військових підрозділів. Відповіддю окупантів був арешт і розстріл Костянтина Кравченка.

Велика Вітчизняна війна приховує багато тасмниць і непрочитаних сторінок. Про неї ми також знаємо із розповідей дорослих Бабусин сусід часто згадує свого батька - Віктора Баранова. Той потратив на фронт з перших днів війни. В одному із боїв був поранений. Підлікувавшись, знову вирушив на фронт. За свої бойові подвиги він отримав багато нагород. Я знаю про долю цього чоловіка

Опрацьовуючи тему, спілкуючись з тими, хто залишився в живих, хочеться розповісти багато прикладів з почутого, але найбільше мене вразила розповідь землячки Ліни Борисенко про героїчний подвиг, який здійснив у небі Василькова екіпаж штурмовика Миколи Кривова. У день визволення Василькова (6 листопада 1943 року) він розстрілював відступаючі ворожі колони. Коли повертався на аеродром (що знаходився між Васильковом і Западинкою), його атакували чотири «месери». У жорстокому поєдинку льотчики збили один і пошкодили другий ворожий літак. Однак сили були нерівні. Смертельно поранений 25-річний лейтенант, щоб не впасти на хати, з останніх сил вивів штурмовик за село. Коли до нього підбігли місцеві жителі, льотчик був мертвий. Указом Президії Верховної Ради СРСР Миколі Кривову було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Прах льотчика покоїться в Западинці (зараз територія міста Василькова). Його ім'ям названо одну із вулиць міста.

Ми горді тим, що на землі, де ми мешкаємо, жили герої, завдяки яким ми не стали рабами. Ці герої наші земляки: Микола Бурка, Кирило Кошман, Павло Кондира, Микола Кривов, Павло Кітченко, Володимир Лавріненко. Їхні подвиги зробили їх героями, а людська пам'ять - безсмертними.

Пам 'ять живих - це символ продовження життя тих, хто переступив поріг вічності. Вогонь пам'яті вищий від усіх обелісків. Минуть роки, десятиліття, століття, приходитимуть у світ нові покоління, але ніколи не померкне подвиг нашого народу, який зробив вирішальний внесок у Перемогу, у визволення людства від фашистського рабства.

ВПЛИВ ВІЗАНТІЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ НА КУЛЬТУРУ

Собченко Д.Л., студент ННІНП НАВС

Науковий керівник: д.і.н, ст.н.с., професор кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін ННІНП НАВС Павленко В.В.

У різні історичні епохи культура певної держави може зазнавати впливів або більш розвиненої в культурному відношенні країни або світової культури, які мають як позитивне, так певною мірою й негативне значення. Відтак вивчення історичного досвіду впливу на розвиток української культури іноземних факторів є й досі актуальним.

У даній публікації ставиться мета висвітлити проблему поширення впливу візантійської культури на культуру Київської Русі. При її розкритті важливу роль відіграє знання історіографії та джерел з досліджуваної теми. Тому основним методом дослідження став аналіз існуючих праць авторів і співставлення історичних джерел з даної теми.

Одними з перших до цієї проблеми звернулися Д.В.Айналов, А.Н.Грбар, В.Н.Лазарев. Праця останнього «Византийское и древнерусское искусство» (1978) поклала початок тематичній літературі з цього питання. Значне місце в історіографії візантійсько - руської проблематики займають праці фахівців з візантології, зокрема З.В.Удальцова, В.Г.Пуцко, Р.С.Орлова. Фактором взаємозв'язку між Візантією та Київською Руссю було християнство. Проблематику